

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. vasario 28 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Šeštoji direktyva 77/388/EEB – Neapmokestinimas – 13 straipsnio B skirsnio b punktas – Nekilnojamojo turto finansinė nuoma arba nuoma – Sąvoka – Sutartis dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo“

Byloje C-278/18

dėl *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas, Portugalija) 2018 m. kovo 14 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. balandžio 24 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Manuel Jorge Sequeira Mesquita

prieš

Fazenda Pública,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Biltgen (pranešėjas), teisėjai C. G. Fernlund ir L. S. Rossi,

generalinis advokatas: Y. Bot,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, R. Campos Laires, P. Barros da Costa ir J. Marques,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Hesse,
- Europos Komisijos, atstovaujamos P. Costa de Oliveira ir L. Lozano Palacios,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: portugalų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23, toliau – Šeštoji direktyva) 13 straipsnio B skirsnio b punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant Manuel Jorge Sequeira Mesquita ir *Fazenda Pública* (Valstybės išdas, Portugalija) ginčą dėl priminimų sumokėti pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), susijusių su 2002 m. ir su sutartimi dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo, sudaryta su *Sociedade Agrícola e Comercial dos Vinhos do Vale da Corça Lda*.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Šeštosios direktyvos 2 straipsnyje, kuris buvo II antraštinėje dalyje „Taikymo sritis“, buvo nustatyta:
„[PVM] apmokestinamas:
1. prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje prekes už atlygį tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks;
<...>“
- 4 Šios direktyvos 5 straipsnio 8 dalyje nurodyta:
„Jei visas turtas arba jo dalis perleidžiama už atlygį ar neatlygintinai, arba perduodamas kaip įnašas į bendrovę, valstybės narės gali laikyti, kad prekių tiekimas nebuvo vykdomas ir kad asmuo, kuriam perleidžiamas turtas, laikomas turtą perleidusio asmens teisių perėmėju. Esant reikalui, valstybės narės gali imtis reikalingų priemonių, kad užkirstų kelią konkurencijos iškraipymams tais atvejais, kai gavėjas nėra vien apmokestinamą veiklą vykdančias asmuo.“
- 5 Šeštosios direktyvos 13 straipsnio „Atleidimas nuo mokesčio šalies teritorijos ribose“ B skirsnyje „Kiti atleidimo nuo mokesčio atvejai“ buvo numatyta:
„Nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų, valstybės narės atleidžia nuo mokesčio toliau nurodytą veiklą taikydamos sąlygas, kurias jos turi nustatyti siekdamos užtikrinti, kad atleidimas nuo mokesčio būtų teisingas ir sąžiningas ir kad būtų užkirstas kelias galimam mokesčių vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui:
<...>
b) nekilnojamojo turto [finansinę nuomą ir] nuomą, išskyrus:
1. apgyvendinimą, kaip apibrėžta valstybių narių teisėje, viešbučiuose ar panašias funkcijas vykdančiose įstaigose, įskaitant ir apgyvendinimą poilsiavietėse ar stovyklauti įrengtose vietose;
2. patalpų ir vietos nuomą automobilių [transporto priemonių] stovėjimui;
3. pastoviai instaliuotų įrenginių ir mašinų nuomą;
4. seifų nuomą.

Valstybės narės gali dar labiau riboti šį atleidimą nuo mokesčio;

<...>

- 6 Nuo 2007 m. sausio 1 d. Šeštoji direktyva buvo panaikinta ir pakeista 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1). Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto turinys buvo beveik nepakeistas ir perkeltas į Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir 2 dalį.

Portugalijos teisė

- 7 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos *Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado* (Pridėtinės vertės mokesčio kodeksas, toliau – CIVA) 9 straipsnyje buvo nustatyta:

„PVM neapmokestinama:

<...>

30) nekilnojamojo turto nuoma; Šis neapmokestinimas netaikomas:

- a) apgyvendinimo paslaugų teikimui viešbučiuose ar panašią veiklą vykdančiose įstaigose, įskaitant kempingus;
- b) transporto priemonių kolektyviniam stovėjimui skirtų patalpų ir aikštelių nuomai;
- c) mašinų ar kitos įrangos, fiksuojamos ant žemės, nuomai, taip pat bet kuriai kitai nekilnojamojo turto nuomai, dėl kurios perleidžiama teisė eksploatuoti komercinę ar pramoninę veiklą vykdančią vienetą;
- d) seifų nuomai;
- e) erdvės, skirtos parodoms ar reklamai, nuomai.

<...>

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 8 Ieškovas pagrindinėje byloje yra Adelino Gonçalves Mesquita palikimo administratorius. Pastarasis buvo sudaręs sutartį su *Sociedade Agrícola e Comercial dos Vinhos Vale da Corça*, kuri užsiima veikla vynininkystės srityje. Pagal šią sutartį A. Gonçalves Mesquita perleido teisę eksploatuoti nuosavybės teise jam priklausiusius vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus už iš anksto mokamą atlygį. Ši sutartis buvo sudaryta vieniems metams ir automatiškai pratęsiama tokiam pačiam laikotarpiui, iki ją nutrauks viena iš šalių.
- 9 Pagal mokesčio patikrinimo už 2002 m. ataskaitą šis perleidimas buvo apmokestinamas PVM. Priminimuose dėl mokėtino mokesčio nurodyta bendra suma buvo 107 527,10 EUR, pridėjus delspinigius.
- 10 Remdamasis CIVA 9 straipsnio 30 punkte įtvirtintu neapmokestinimu PVM ieškovas pagrindinėje byloje pareiškė ieškinį dėl šių priminimų apie mokėtinus mokesčius *Tribunal Administrativo e Fiscal de Mirandela* (Mirandelos administracinis ir mokesčių teismas, Portugalija). Kadangi šis ieškinys buvo atmestas, ieškovas pagrindinėje byloje padavė apeliacinį skundą *Tribunal Central Administrativo Norte* (Šiaurės centrinis administracinis teismas, Portugalija), kuris priėmė nutartį dėl kompetencijos neturėjimo ir perdavė bylą *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas, Portugalija).
- 11 Šis teismas nusprendė, kad, kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, visų pirma iš 2001 m. spalio 4 d. Sprendimo „Goed Wonen“ (C-326/99, EU:C:2001:506), pirma, nekilnojamojo turto finansinės nuomos ir nuomos neapmokestinimas PVM, numatytas Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio

b punkte, kuris atitinka Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies 1 punktą, taikomas sandoriams, kuriais nekilnojamojo turto savininkas suteikia nuomininkui sutartam laikotarpiui už atlygį teisę juo naudotis, lyg jis būtų savininkas, tačiau neleidžiama kitiems asmenims pasinaudoti šia teise. Antra, nekilnojamojo turto nuoma paprastai yra palyginti pasyvi veikla, o sandoriai, susiję su šio nekilnojamojo turto aktyvesniu naudojimu, nepatenka į šio neapmokestinimo taikymo sritį.

- 12 Atsižvelgdamas į šią jurisprudenciją prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja, ar sutartis dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo vienu metų laikotarpiui, kuris gali būti automatiškai pratęsimas, yra nekilnojamojo turto finansinė nuoma arba nuoma, kaip tai suprantama pagal minėtas nuostatas.
- 13 Šiomis aplinkybėmis *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:
- 14 „Ar Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatos, susijusios nekilnojamojo turto finansinės nuomos ir nuomos sandorių neapmokestinimu, gali būti aiškinamos taip, kad tas neapmokestinimas gali būti taikomas sutarčiai dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo žemės ūkio veiklą vykdančiai bendrovei, sudarytai vienu metų laikotarpiui, kuris gali būti automatiškai pratęstas tokiam pačiam laikotarpiui, pagal kurią kiekvienų metų pabaigoje turi būti sumokamas atitinkamas nuomos mokeskis[?]“

Dėl prejudicinio klausimo

- 15 Pirmiausia reikia pažymėti, kad Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies 1 punktas, kurį išaiškinti prašoma pateiktame klausime, dar nebuvo įsigaliojęs klostantis pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms. Tokiomis aplinkybėmis, siekiant pateikti naudingą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, reikia išnagrinėti šį klausimą atsižvelgiant į atitinkamą Šeštosios direktyvos nuostatą.
- 16 Todėl reikia manyti, kad savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad minėtoje nuostatoje numatytas nekilnojamojo turto finansinės nuomos ir nuomos neapmokestinimas PVM yra taikomas sutarčiai dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo vynininkystės sektoriuje veiklą vykdančiai bendrovei, sudarytai vienerių metų laikotarpiui, kuris gali būti automatiškai pratęstas tokiam pačiam laikotarpiui, pagal kurią kiekvienų metų pabaigoje turi būti sumokamas atitinkamas nuomos mokeskis.
- 17 Pagal suformuotą jurisprudenciją Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje numatyti neapmokestinimo atvejai yra savarankiškos Sąjungos teisės sąvokos (2001 m. spalio 4 d. Sprendimo „*Goed Wonen*“, C-326/99, EU:C:2001:506, 47 punktas ir 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Leichenich*, C-532/11, EU:C:2012:720, 17 punktas).
- 18 Be to, nors minėtas neapmokestinimas yra Šeštosios direktyvos 2 straipsnyje nurodyto bendrojo principo, kad PVM apmokestinamos visos apmokestinamojo asmens už atlygį teikiamos paslaugos, išimtis ir todėl turi būti aiškinamas griežtai, sąvoka „nekilnojamojo turto finansinė nuoma arba nuoma“, numatyta šios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte, yra platesnė nei numatytoji įvairiuose nacionalinės teisės aktuose (2001 m. spalio 4 d. Sprendimo „*Goed Wonen*“, C-326/99, EU:C:2001:506, 46 ir 49 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).
- 19 Daugelyje sprendimų Teisingumo Teismas apibrėžė nekilnojamojo turto nuomą, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, kaip pastato savininko nuomininkui suteiktą teisę naudotis šiuo pastatu, lyg jis būtų savininkas, už atlygį sutartą laikotarpį, jokiai kitam asmeniui negalint pasinaudoti šia teise (šiuo

klausimu žr. 2001 m. spalio 4 d. Sprendimo „*Goed Wonen*“, C-326/99, EU:C:2001:506, 55 punktą ir 2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Walderdorff*, C-451/06, EU:C:2007:761, 17 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 20 Teisingumo Teismas taip pat patikslino, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte numatytas neapmokestinimas paaiškinamas tuo, kad nekilnojamojo turto nuoma, nors ir yra ekonominė veikla, paprastai yra palyginti pasyvi veikla, nesukurianti didelės pridėtinės vertės. Tokia veikla skiriasi nuo kitų veiklų, susijusių arba su pramone ir prekyba, kurios kaip išimtys numatytos šios nuostatos 1–4 papunkčiuose, arba nuo veiklų, kurių tikslas atitinka paslaugos teikimą, o ne paprastą turto perleidimą, pavyzdžiui, teisės naudotis golfo aikštele, teisės naudotis tiltu už kelių mokestį ar teisės įrengti cigarečių automatų prekybinėse vietose (šiuo klausimu žr. 2001 m. spalio 4 d. Sprendimo „*Goed Wonen*“, C-326/99, EU:C:2001:506, 52 ir 53 punktus ir 2004 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Temco Europe*, C-284/03, EU:C:2004:730, 20 punktą).
- 21 Iš to matyti, kad nekilnojamojo turto finansinės nuomos arba nuomos pasyvus pobūdis, kuriuo pateisinamas tokių sandorių neapmokestinimas PVM pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktą, yra susijęs su paties sandorio pobūdžiu, o ne tuo, kaip nuomininkas naudoja atitinkamą turtą.
- 22 Taigi, kaip jau nusprendė Teisingumo Teismas, šis neapmokestinimas netaikomas veiklai, kuri yra susijusi ne tik su pasyviu savininko nekilnojamojo turto perleidimu, bet ir su tam tikra komercine veikla, kaip antai nuolatine savininko kontrole, priežiūra ir valdymu ir kitos įrangos perleidimu, dėl kurios, išskyrus išimtines aplinkybes, šio turto nuoma nėra dominuojantis paslaugų teikimas (šiuo klausimu žr. 2001 m. sausio 18 d. Sprendimo *Stockholm Lindöpark*, C-150/99, EU:C:2001:34, 26 punktą).
- 23 Vis dėlto vien to, kad nuomininkas naudoja nekilnojamąjį turtą komerciniams tikslams pagal nuomos sutarties sąlygas, nepakanka, kad šio turto savininkui būtų neleista pasinaudoti Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte numatyto neapmokestinimu PVM (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Leichenich*, C-532/11, EU:C:2012:720, 29 punktą).
- 24 Dėl pagrindinės bylos reikia konstatuoti, kad neatrodo, jog yra ginčijama, kad vynuogynais apsodinti žemės ūkio paskirties žemės sklypai, dėl kurių sudaryta pagrindinėje byloje nagrinėjama perleidimo sutartis, yra nekilnojamasis turtas, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktą. Šiuo klausimu primintina, kad, konkrečiai kalbant apie tokiuose žemės sklypuose pasodintus vynuogynus, minėta sąvoka „nekilnojamasis turtas“ nereiškia, kad minėti objektai turi būti neatsiejami nuo žemės. Pakanka, kad jie nebūtų nei kilnojami, nei lengvai perkeliama (šiuo klausimu žr. 2003 m. sausio 16 d. Sprendimo *Maierhofer*, C-315/00, EU:C:2003:23, 32 ir 33 punktus ir 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Leichenich*, C-532/11, EU:C:2012:720, 23 punktą). Atrodo, kad toks yra minėtų vynuogynų atvejis, tačiau tai vis dėlto turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 25 Taip pat reikia manyti, kad sutartis dėl žemės ūkio paskirties žemės sklypų perleidimo, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, yra nekilnojamojo turto finansinė nuoma arba nuoma, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, kaip ji išaiškinta šio sprendimo 18–20 punktuose. Pirma, kalbama apie nagrinėjamo žemės ūkio paskirties žemės sklypų perleidimą, atliekamą savininko, perėmėjui sutartam laikotarpiui, kuris automatiškai pratęsiamas, už nuomos mokestį. Antra, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad, be šios nuomos, savininkas perėmėjui suteikė kitų paslaugų, sudarančių komercinę veiklą.
- 26 Konkrečiai kalbant apie prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo klausimą, susijusį su pagrindinėje byloje nagrinėjamos perleidimo sutarties trukme ir jos pratęsimo sąlygomis, reikia priminti, kad pati nuomos trukmė nėra veiksnys, galintis nulemti nekilnojamojo turto nuomos sutarties kvalifikavimą, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktą, išskyrus

trumpų laikotarpių atvejus (šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Temco Europe*, C-284/03, EU:C:2004:730, 21 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Bet kuriuo atveju minėta trukmė ir minėtos pratęsimo sąlygos negali būti laikomos nesuderinamos su nekilnojamojo turto finansine nuoma arba nuoma, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

- 27 Šio sprendimo 24 punkte pateiktų svarstymų negalima paneigti rašytinėse pastabose pateiktais Portugalijos vyriausybės argumentais.
- 28 Pirma, tai, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamo nekilnojamojo turto perėmėjas neturi tų pačių teisių kaip savininkas visų pirma tiek, kiek jam neleidžiama vynuogių pakeisti kitais augalais, bet turi tęsti tokią veiklą, kokia nurodyta perleidimo sutarties sąlygose, nekliudo tam, kad šios operacijos patektų į neapmokestinamuosius sandorius, nurodytus Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte. Iš tikrųjų, kaip matyti iš šio sprendimo 18 punkte nurodytos jurisprudencijos, šiomis operacijomis nuomininkui arba perėmėjui suteikiama teisė naudotis nagrinėjamu nekilnojamuoju turtu kaip savininkui, būtent užkertant kelią tokia teise naudotis kitam asmeniui. Jomis nuomininkui neperleidžiamos visos šio turto savininko teisės.
- 29 Antra, negalima pritarti argumentui, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos perleidimo sutarties dalykas yra platesnis nei minėtos operacijos ir apima viso turto ir teisių į atitinkamų žemės ūkio paskirties sklypų, kurie yra kaip įmonė, perleidimą. Šiomis aplinkybėmis Portugalijos vyriausybė teigia, kad dėl sutarties taip pat atsirado nematerialiojo turto ir teisių į jį, kaip antai teisinių leidimų sodinti vynuogynus, skirtus vyno gamybai, galimybės gauti pelno iš žemės ūkio paskirties sklypų, taip pat įmonės pavadinimo arba žymens, perleidimas.
- 30 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, pirma, kadangi pagal minėtą sutartį perleistas nekilnojamasis turtas buvo tik nuomojamas ir nebuvo perleistas visos nuosavybės teisės, toks perleidimas negali sudaryti viso turto perleidimo, kaip tai suprantama pagal šeštosios direktyvos 5 straipsnio 8 dalį (šiuo klausimu žr. 2018 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Mailat*, C-17/18, EU:C:2018:1038, 22 ir 23 punktai).
- 31 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad kai du ar daugiau elementų ar veiksmų, teikiamų apmokestinamojo asmens, yra taip glaudžiai susiję, kad objektyviai sudaro vieną ekonomiškai neskaidomą paslaugos teikimą, kurį išskaidyti būtų nenatūralu, laikoma, kad vykdomas vienas teikimas (2018 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Mailat*, C-17/18, EU:C:2018:1038, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 32 Jeigu, kaip teigia Portugalijos vyriausybė, pagrindinėje byloje nagrinėjama perleidimo sutartis būtų susijusi ne tik su nurodytu nekilnojamuoju turtu, bet ir su tuo tikslu nematerialiojo turto ir teisių į jį perleidimu, pastarieji neturėtų būti atskirti nuo minėto nekilnojamojo turto perleidimo, bet turėtų sudaryti šio perleidimo dalį, kai minėta perleidimo sutartis sudarytų vieną paslaugų teikimą, kuriam esant nekilnojamojo turto suteikimas naudotis būtų pagrindinė paslauga. Šiomis aplinkybėmis ši sutartis yra sandoris, patenkantis į Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto taikymo sritį (pagal analogiją žr. 2018 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Mailat*, C-17/18, EU:C:2018:1038, 39–41 punktus).
- 33 Be to, net jeigu pateiktame klausime nėra konkrečiai paminėtos Šeštosios direktyvos 13 straipsnio b skirsnio b punkte numatyto neapmokestinimo išimtys, kurios išvardytos šiame punkte ir kurios atitinka taip pat Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas išimtis, siekiant pateikti naudingą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui reikia konstatuoti, kad neatrodo, jog pagrindinėje byloje nagrinėjama operacija patenka į vieną iš šių išimčių.
- 34 Konkrečiai kalbant, apie išimtį, kuri susijusi su Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto pirmos pastraipos 3 papunktyje nurodyta instaliuotų nuolatinių įrenginių ir mašinų nuoma ir kurią nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo prašymo motyvuose bei Austrijos vyriausybė savo rašytinėse pastabose, jos negalima taikyti atsižvelgiant į pagrindinės bylos faktines

aplinkybes. Pirma, vynuogynų negalima laikyti įrenginiais arba mašinomis. Antra, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos nematyti, kad žemės ūkio paskirties žemės sklypuose, kurių eksploatavimas žemės ūkiui sudaro perleidimo sutarties, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, dalyką, buvo įrenginių, mašinų ar kitų prekybos ar pramonės turto objektų. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad nėra nustatyta, jog bendrovė perėmė be veiklos vynininkystės srityje verčiasi vyno gamybos veikla.

- 35 Be to, nors Portugalijos vyriausybė remiasi Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto antra pastraipa, pagal kurią valstybės narės gali numatyti kitas 13 straipsnio B skirsnio b punkte įtvirtinto neapmokestinimo išimtis, ši vyriausybė nepateikia jokių Portugalijos teisės aktų nuostatų, kuriose numatyta tokia išimtis, kuri galėtų būti taikoma pagrindinėje byloje nagrinėjamai operacijai.
- 36 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad minėtoje nuostatoje numatytas nekilnojamojo turto finansinės nuomos ir nuomos neapmokestinimas PVM yra taikomas sutarčiai dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo vynininkystės sektoriuje veiklą vykdančiai bendrovei, sudarytai vienu metų laikotarpiui, kuris gali būti automatiškai pratęstas tokiam pačiam laikotarpiui, pagal kurią kiekvienų metų pabaigoje turi būti sumokamas atitinkamas nuomos mokestis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. gegužės 17 d. Tarybos šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas 13 straipsnio B skirsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad minėtoje nuostatoje numatytas nekilnojamojo turto finansinės nuomos ir nuomos neapmokestinimas pridėtinės vertės mokesčiu yra taikomas sutarčiai dėl teisės eksploatuoti vynuogynais apsodintus žemės ūkio paskirties žemės sklypus perleidimo vynininkystės sektoriuje veiklą vykdančiai bendrovei, sudarytai vienu metų laikotarpiui, kuris gali būti automatiškai pratęstas tokiam pačiam laikotarpiui, pagal kurią kiekvienų metų pabaigoje turi būti sumokamas atitinkamas nuomos mokestis.

Parašai.